

Máme únor, a tak něco na zahřátí! Orgie. Fotografické orgie

PETR JAN JURAČKA

www.juracka.eu

juracka@natur.cuni.cz

www.facebook.com/petrijanjuracka

„Ne, nebudu se na ty fotky koukat. Zaplatit si zájezd do Afriky, pronajmout si tam káru i s řidičem a pak tady machrovat fotkama cvičených žiraf, to umí přece každý snob. Když už se mám dívat na fotky z Afriky, chci vidět záběry z míst, kterým se noha turistova vyhne obloukem. Míst, kde člověka ničí hejna hmyzu a kde nevíš, zda se ráno probudíš. To jsou fotky, které chci vidět!“ Přesně takový jsem měl dříve názor. Proč dříve? Protože to jsem ještě nikdy nebyl v Africe.

Text: PETR JAN JURAČKA

VÝCHOD SLUNCE FOTOGRAFOVANÝ ZE STŘECHY JEDOUCÍHO AUTA. TREFIT KOMPOZICI NEPŘEKRÝVAJÍCÍCH SE STROMŮ NA HORIZONTU BYLO VZHLEDEM K RYCHLOSTI HODNĚ VELIKÉ ŠTĚSTÍ.

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8 APO EX DG HSM, čas 1/1000 s, clona f/6,3, ISO 100, bez korekce expozice

Teď však byla situace naprosto odlišná. Měl jsem za sebou dva úžasné týdny v severní Ugandě. Tam, kde zuřila ještě před sedmi lety ničivá občanská válka, která se táhla dlouhých dvacet let. Válka, která devastovala, plundrovala, znásilňovala... Jenomže skončila a já se ocitl uprostřed neskutečně krásné a donedávna zcela nedostupné přírody. Měl jsem veliké štěstí, patřil jsem totiž k velkému holandskému socioekonomickému projektu a krom víkendů jsem trávil všechny dny objížděním základních škol a jejich fotodokumentací. Tedy... focením dětí nezkažených majetkem a nezájmem rodičů. Děti, které vědí, proč existují a co je smyslem jejich života. Naše cesty vedly mnohdy hustou buší, který tu a tam křižovala prašná cestič-

ka, spojující nenápadné vesničky. Po několika dnech pobytu mi došla jedna věc – ještě jsem nikde neviděl jediné velké zvíře. Tedy krom těch domácích... „Hele, kam se všechna zvířata ztratila?“ zeptal jsem se Muny, našeho řidiče, servismana, kamaráda a průvodce v jednom. „Nikam. Jsou tady. Podívej se ale kolem sebe pořádně – tohle je nekonečně hluboký prales. Zvířat není málo, ale prostě je nikdy neuvidíš. Já je prakticky taky nikdy neviděl. Navíc se stahují hodně hluboko do lesa, daleko od vesnic. To víš, chutnají dobře. Jestli chceš vidět zvířata, běž do národního parku. Jinde to prostě nejde.“ Stačilo se pak ptát dál a zjistit, že národní parky nejsou jen turistickou atrakcí a způsobem, jak dostat z bílých peníze, ale skutečně asi fungují

Na předchozí straně:
A KDYŽ KÝČ, TAK POŘÁDNÝ!

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8
APO EX DG HSM, čas 1/1250 s, clona f/7,1, ISO 100, korekce -0,7 EV

k ochraně přírody a jsou zřízené prakticky všude tam, kde je co fotit. Zkrátka, chytla mě touha alespoň jeden takový park na chvíli navštívit a udělat si názor, jaké to v něm tedy je. Cestou ze severu do hlavního města Kampaly pak taková šance nastala – s týmem přátel, vlastním autem a na 24 hodin. Brána Murchison Falls

National Parku se otevřela a já od prvního momentu pochopil, proč sem lidi jezdí. Ty bláho!

Závěrky zrcadlovky i bezzrcadlovky klapaly permanentně, mnohdy i současně, a to dokud nám nepropršel permit. Tedy vlastně propršel, ale vyřešil to menší příspěvek. Sázel jsem to sní-

BUVOL JE VELMI NEBEZPEČNÉ ZVÍŘE. VÍ SE TO O NĚM, A MOŽNÁ I PROTO PATŘÍ MEZI CENĚNÉ LOVECKÉ TROFEJE. PO SETKÁNÍ S UGANDSKÝMI BUVOLY VŠAK NEVĚŘÍM, ŽE LOVECKÁ TROFEJ Z TOHOTO MAJESTÁTU SVĚDČÍ O ČEMKOLIV JINÉM NEŽ O DVOUCENTIMETROVÉM PENISU STŘELCE.

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8
APO EX DG HSM, čas 1/1000 s, clona f/3,2, ISO 180, korekce -0,3 EV

ŽIRAFY V ŘEPKOVÉM POLI, TO MI K TÉHLE FOTCE NAPSALO UŽ HODNĚ LIDÍ. SAMOZŘEJMĚ SE JEDNÁ O SUCHOU TRÁVU, KTERÁ V PROTISVĚTLE A V TROCHU TEPLEJŠÍM VYVÁŽENÍ BÍLÉ PŮSOBÍ JAKO ŘEPKOVÉ LÁNY KOLEM PRAHY...

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8
APO EX DG HSM, čas 1/1000 s, clona f/7,1, ISO 220, bez korekce expozice

STÁDO SLONŮ NA RANNÍ PASTVĚ. NO NENÍ TO NEJKRÁSNEJŠÍ ZVÍŘE NA SVĚTĚ? KDYBYCHOM TOLIK NEPOSPÍCHALI ZA VODOPÁDY, URČITĚ BYCH KOLEM NICH ZKUSIL KROUŽIT VRTULNÍKEM. BYL PŘIPRAVENÝ.

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8

APO EX DG HSM, čas 1/1000 s, clona f/9, ISO 1600, korekce -0,3 EV

mek za snímkem, světlo vytáhlo všechny trumfy a já neměl čas si ani chvíli oddychnout. Nešlo to, protože bych mohl prošvihnout buvola. A slona. A hele, i žirafu! Zkrátka, v rámci celých 24 hodin nebyl ani jeden moment, kdy by nebylo v těsném dosahu něco extrémně zajímavého k focení. Ať už krajina, velcí savci anebo obojí dohromady. Třeba to tak na člověka působí jen napoprvé, třeba je to tak ale pokaždé. Tak jako

tak, chci se sem ještě jednou podívat. Anebo víckrát! Ugandští kamarádi se mě ptali, proč ne rovnou s fotografickým kurzem. A na to jsem jim odpověděl, že tedy příště s workshopem a rovnou na týden! Pokud tedy nemáte na rok 2016 žádné jiné velké plány a chtěli byste jet s námi, napište mi. Plánujeme to právě teď! Všechny fotografie byly pořízeny ve dnech 4. a 5. července 2014. ■

ŽIRAFA ROTHSCHILDOVA PATŘÍ MEZI SVĚTOVĚ OHROŽENÉ DRUHY NA POKRAJI VYHUBENÍ. V UGANDĚ VŠAK PLATÍ ZA VELMI HOJNOU...

Technika: Nikon D610, Sigma 300 mm f/2,8
APO EX DG HSM, čas 1/1000 s, clona f/7,1, ISO 400, korekce -0,7 EV

EUFORIE. ŠÍLENSTVÍ... ALESPŇ TAK MĚ „VYCVAKL“ ZE STŘECHY NAŠEHO LAND CRUISERU KAMARÁD VOJTA DUCHOSLAV MÝM BEZZRCADLEM...

Technika: Sony Nex 6, Sony E 16 mm f/2,8, čas 1/500 s, clona f/4, ISO 250, bez korekce expozice